ka esmalt öppib seisma, ja siis wähhe hawalt köndima. Ei pea ka Emma ühtepuhko sesamma käewarre peäl last kandma, waid wahhest parrema, wahhest jälle pahhema käe peäl. Kui tedda pañnakse istuma, siis pango Emma tedda maddala Järge peäle; kui ta ka seält mahhalangeb, siis ei woi ta ommeti suurt kahjo sest sada.

Ilma enne arwata.

1. Panne tähhele, kas öhtul tähhed, issiärranis koido täht, kangeste, ja elledaste paistawad; kui se on, siis tulleb teisel päwal wihma.
2. Panne tähhele, kui noorku süñnib; mildised need Ilmad siis neil neljal essimistel päiwil on. Sa saad nähha, et siis ennamiste ikka kui teine ku tulleb, sesammasuggused ilmad on; olgo siis, et wahhest Päwa-ehk Ku Warjutamissed tullewad, siis pörab ilm. Kui nore Ku sündimisse ajal neil neljal essimistel Päiwil ku koggoniste ei paista; siis wissiste keike selle Ku nelja näddalatte sees on wihmased ilmad.
3. Kui pääw, ja öe ühhepitkused on, siis panne tähhele Ilma, keige se päwa ja öe. Igga tundi woib arwada, et se ühhe näddala tähhendab. Sedda möda nüüd tuul ja ilm neil tuñnil on sedda möda on se ka igga näddala sees sel polel aastal, mistulleb.

Kui se ommeti wahhest nenda ei juhtu, siis ärra panne sedda wägga immeks, sest Jummal ükspäinis teab keik selgeste enne.

Monned Juttud.

1.

Üks Sisikesse lind, ja üks Öpitk ollid mollemad ommas Puris Tamoni akna peäl. Öpitk laulis, ja Tamoni weike poeg römustas wägga selle illusa lauto pärrast. Kumb neist

Eesti Ma Rahwa Kalender 1794, lk. 22